

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 20 Eylül 2012
Nr. Ref.: RK 296/12

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI 93/11

Başvurucu

N.T. AKUSTIKA

Kosova Yüksek Mahkemesi'nin PPA 9/2008 sayı ve 29 Nisan 2011 tarihli kararı hakkında anayasal denetim başvurusu

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Aşağıdaki yapıdadır:

Enver Hasani, Başkan
Kadri Kryeziu, Başkanvekili
Robert Carolan, Üye
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Ivan Čukalović, Üye
Gjyljeta Mushkolaj, Üye
Iliriana Islami, Üye

Başvurucu:

1. Başvurucu, İpekli avukat Mustafe Kastrati tarafından temsil edilen İpek'te faaliyet gösteren N. T. AKUSTIKA şirkettir.

İtiraz edilen karar

2. İtiraz edilen karar, Kosova Yüksek Mahkemesi'nin PPA 9/2008 sayı ve 29 Nisan 2011 tarihli kararıdır.

Başvurunun konusu

3. Başvurunun konusu başvuru hakkında vergi hesaplamalarına ilişkin bir uyuşmazlıktır.

Hukuki dayanak

4. Başvurunun hukuki dayanağı Anayasa'nın 113.7 ve 21.4 fıkraları, 03/L-121 sayı ve 15 Ocak 2009 tarihli Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasa'nın (bundan sonra: "Yasa") 20. maddesi, 22.7 ve 22.8 fıkraları ile Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan sonra: "İçtüzük") 56. kuralı 2. fıkrası.

Başvurunun Mahkeme'deki seyri

5. Başvurucu 7 Temmuz 2011 tarihinde Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi'ne (bundan sonra: "Mahkeme") başvurmuştur.
6. Anayasa Mahkemesi Başkanı, Üye Iliriana Islami'yi raportör yargıç olarak görevlendirmiş, Üye Almiro Rodrigues başkanlığında üyeler Enver Hasani ve Kadri Kryeziu'dan oluşan Ön İnceleme Heyeti belirlenmiştir.
7. Raportör yargıç 29 Kasım 2011 tarihinde Ön İnceleme Heyeti'ne raporu sunup, Heyet, Mahkeme Heyeti'ne başvurunun kabul edilmezliğine ilişkin öneri sunmuştur.

Olguların özeti

8. Başvurucu 13 Mayıs 2004 tarihinde Kosova Vergi İdaresi'nin (bundan sonra: KVI) hakkında yapılan vergi değerlendirmesi kararına itiraz etmiştir. İtiraz şu gerekçelere dayandırılmıştır:
 - i. Vergi usullerine ilişkin ağır ihlaller,
 - ii. Olgusal durumun yanlış tespiti,
 - iii. Maddi hukukun yanlış uygulanması
 - iv. Başvurucu tarafında ödenecek Katma Değer Vergisi (KDV) yükümlülük tutarının yüksek olması.
9. Vergi İdaresi 2 Temmuz 2004 tarihinde başvuruya itiraz dilekçesini görüşmek üzere teslim aldığı, ancak başvuru vergiyi ödeme mükellefiyetinin devam ettiğini bildirmiştir. KVI, KDV'nin yüksek hesaplanmasının başvuru düzenliliklerinden kaynaklandığını belirtmiştir.
10. Başvurucu 12 Temmuz 2004 tarihinde Bağımsız Denetleme Kurulu'na KVI'nin 2 Temmuz 2004 tarihli yazısında belirtilen kararlara itiraz etmiştir.
11. Bağımsız Denetleme Kurulu 30 Nisan 2005 tarihinde çıkarttığı A.nr. 130/2005 sayılı kararla itirazı temelden yoksun bularak reddetmiştir.
12. Başvurucu bundan sonra Bağımsız Denetleme Kurulu kararına karşı Yüksek Mahkeme'ye itiraz etmiştir.

13. Yüksek Mahkeme 29 Ekim 2007 tarihinde çıkarttığı A.nr. 429/2005 sayılı kararla başvuruçunun itirazını reddetmiştir.
14. Yüksek Mahkeme 24 Nisan 2011 tarihinde başvuruçunun sürecin tekrarına ilişkin başvurusunu da PPA. nr.9/2009 sayılı kararla reddetmiştir.
15. Başvuruçucu, maddi hukukun yanlış tespit edildiği gerekçesiyle kanun yararına bozmaya yönelik toplu dilekçe için Kamu Savcılığına başvurmuştur.
16. Devlet Savcılığı böyle bir toplu dilekçe için herhangi bir hukuki temel bulunmadığından dolayı 22 Haziran 2011 tarihinde başvuruçunun kanun yararına bozma talebini reddetmiştir.

Başvuruçunun iddiaları

17. Başvuruçucu, hakkındaki verginin belirlenmesi esnasında Anayasa'nın 119. maddesi 9. fıkrasının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvuruçucu bu iddiasını benzer üç işletme için hesaplanan vergi turtalarıyla karşılaştırarak ve mali evrak ile işletme defterlerine dayanarak ileri sürmüştür.

Başvurunun kabul edilirliliğinin değerlendirilmesi

18. Mahkeme, başvuruçunun Anayasa ile belirlenmiş kabul edilirlilik kıstaslarını yerine getirip getirmediğini öncelikle değerlendirmek durumundadır.

19. Yasa'nın 48. maddesi şöyledir:

Başvuruçucu, başvurusunda ihlal edildiği iddiasında bulunduğu hak ve özgürlüğünü açıkça belirtmek ve kamu otoritesinin hangi somut hükmüne itiraz etmek istediğini açıklamak durumundadır.

20. Anayasa Mahkemesi, hukuk mahkemelerince alınan kararların ele alındığı temyiz mahkemesi olmadığını hatırlatır. Usul ve maddi hukukun ilgili kurallarını yorumlayıp uygulamak ilk derece mahkemelerin görevidir. (bkz. *mutatis mutandis* Garcia Ruiz – İspanya [GC] 30544/96 davası AİHM 1999-I tarihli kararı 28. Maddesi).
21. Başvuruçucu, anayasal haklarını ihlal eden belli bir kararı belirtmeksizin idari organlar ve alt derece mahkemeleri tarafından vergi usulleri ağır ihlallerinden, olgusal durumun yanlış tespitinden, maddi hukukun yanlış uygulanmasından anayasal haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.
22. Mahkeme, başvuruçuların iddialarını desteklemek için ilk görünüş ispatı türünden bir delil sunmadıklarını tespit etmiştir (bkz. *mutatis mutandis*, 30 Haziran 2009 tarihli kabul edilmezlik kararı ve Vanek – Slovakya Cumhuriyeti 53363/99 başvurusuna ilişkin 31 Mayıs 2005 tarihli AİHM kararı). Başvuruçucu, Anayasa'nın 31, 46 ve 54. maddeleri ile AİHS'nin 6 ve 13. maddelerinin, Anayasa'nın 113.7 maddesi ile Yasa'nın 48. maddesinde belirtildiği şekilde, onların iddialarını hangi şekilde desteklediğini açıklamamışlardır.
23. Bu başvuruda başvuruçular, kararlara itiraz etme ve yanlış yapıldığını düşündükleri yasa yorumuna karşı KVİ, Bağımsız Denetleme Kurulu, Yüksek Mahkeme ve Kamu Savcılığı nezdinde dava açma imkanları sunulmuştur. Usulün bir bütün olarak ele alınmasından sonra Mahkeme, yargılama süresince herhangi bir haksızlık veya keyfililiğin olduğunu gözlemlememiştir (bkz. *mutatis mutandis*, Shub – Lituanya

davası ile ilgili AİHM'nin 17064/06 sayı ve 30 Haziran 2009 tarihli kabul edilmezlik kararı).

24. Sonuç olarak bu başvuruda kabul edilirlık koşulları yerine getirilmemiştir. O, itiraz konusu kararla Anayasa ile güvence altına alınan haklarının ihlal edildiğini ispatlamakta başarısız olmuştur.
25. Öyle ki İçtüzüğün 36 (2b) kuralına göre başvurunun açıkça temelden yoksun olduğu ortaya çıkmaktadır. Söz konusu kural şunu belirlemiştir: *Mahkeme, açıkça isnat edilmeyip aşağıdaki kanaatlere varması durumunda istemleri reddedecektir: Sunulan olguların herhangi bir şekilde Anayasa ihlali iddialarını gerecelendirmediği zaman*”.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Anayasa'nın 113.7 fıkrası, Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasa'nın 20. maddesi ve İçtüzüğün 56.2 kuralına dayanarak Anayasa Mahkemesi'nin 29 Kasım 2011 tarihli duruşmasında oybirliğiyle:

- I. Oybirliđiyle başvurunun kabul edilmez olarak reddine karar verilmiřtir.
- II. İşbu karar Yasanın 20.4 maddesi uyarınca taraflara bildirilip Resmi Gazetede yayımlanır.
- III. Karar derhal yürürlüđe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Almiro Rodrigues, imza

Prof. Dr. Enver Hasani, imza